

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslaget og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Per Møller: Dette lovforslag drejer sig om to ting. For det første sigter det mod at skabe lovhjemmel for at gennemføre sanktioner mod Rhodesia, og for det andet går det ud på at give en almindelig bemyndigelse for regeringen til i al fremtid at gennemføre tilsvarende sanktioner på egen hånd og altså uden at gå til folketinget.

Om det førstnævnte formål er der i dag ikke grund til at sige stort. Venstre støtter regeringens bestræbelser for, at Danmark skal opfylde sine forpligtelser i henhold til FN-pagten. Vi har ligesom så mange andre adskillig tyngende tvivl om, hvor virkningsfulde disse sanktioner vil blive; men det er i hvert fald ikke nogen undskyldning for at være tilbageholdende eller nølende med at yde vort bidrag til, at beslutningen i FN kan blive gennemført med virkning.

Venstre er derimod ikke enigt i det andet sigte, der træder frem i lovforslaget. Vi mener ikke, det er rimeligt, at man benytter lejligheden til at give regeringen denne bemyndigelse. Vi er principielt imod, at man indsnævrer folketingets beføjelser og giver regeringen øget magt. Et folketing, der værdsætter sin rolle, giver ikke magt fra sig undtagen i tilfælde, hvor der kan anføres klare og tungtvejende grunde til at gøre det, og det er efter vores mening ikke tilfældet her. Vi finder ikke, at der er givet tilstrækkelig begrundelse for, at kommende sanktions-sager skal behandles af regeringen, og at man ikke kan benytte den normale vej og gå til folketinget. Vi finder ikke, at det er fuldt tilstrækkeligt, at det bestemmes i bebemyndigelsen, at en sanktionssag i fremtiden skal behandles i det udenrigspolitiske nævn. Nu er det jo også sådan, at i nævnet forhandles der ikke i den forstand, at man slutter med en vedtagelse, med en afstemning. Regeringen giver en orientering, og som arbejdsformen er, vil der også være mulighed for, at partiernes repræsentanter giver deres mening til kende. Derfor vil jeg gerne spørge ministeren, om man fra regeringens side er indstillet på, hvis der under en sådan forhandling viser sig en vis mod-

stand eller en betydelig tvivl, at søge til folketinget, uanset at der måske kan iagttages et flertal for det i sagen.

Jeg ved godt, at der, som det er nævnt, under alle omstændigheder kan søges udveje for, at en sådan sag kan bringes frem i folketinget; men det er venstres opfattelse, at det er noget, der skal gå automatisk, at det skal være noget ordinært og selvfølgeligt. Derfor har vi stillet et ændringsforslag, der går ud på, at man med denne lov kun bemyndiger regeringen til at gennemføre de sanktioner mod Rhodesia, som sikkerhedsrådet er gået ind for, men at man ikke ud i fremtiden låser fremgangsmåden fast i form af en bemyndigelse til regeringen. Jeg skal anbefale, at man stemmer for det ændringsforslag, venstre her har stillet.

Diderichsen: Da jeg ved første behandling ytrede nogle betænkeligheder på linje med dem, venstres ordfører fremførte, men er kommet til det modsatte resultat med hensyn til stillingen til dette lovforslag, så vil jeg gerne lige motivere, hvorfor vi alligevel i liberalt centrum vil stemme imod det af venstre stillede ændringsforslag.

Grundene kan kort sammenfattes således: For det første for at markere, at FN er en hovedhjørnesten i dansk udenrigspolitik. For det andet for at medvirke til at sikre og øge FN's myndighed og effektivitet i den vigtige rolle som fredsbevarende faktor. For det tredje, for at der i en given situation, hvor folketinget ikke er inde, kan træffes hurtige beslutninger, og endelig fordi det alligevel trods den generelle form drejer sig om en betydelig og klart afgrænset beslutning, idet det jo drejer sig om sikkerhedsrådets beslutninger — og der kan jo ikke træffes beslutninger i sikkerhedsrådet, medmindre alle de repræsenterede stormagter er enige, og det må siges at være en betydelig garanti i denne specielle situation.

Jeg vil altså derfor på liberalt centrums vegne meddele, at vi agter at stemme imod det stillede ændringsforslag og stemme for lovforslaget ved tredje behandling.

Minister Hans Sølvhøj: Jeg vil gerne sige, at det naturligvis ikke kan være noget formål i sig selv for nogen fornuftig regering at indsnævre folketingets beføjelser på vig-